/.

LJUSDALS TINGSRÄTT den 10 juli 1901.

Tillförordnade landsfiskalen Westin i Loos distrikt hade hos Häradsrätten anhållit om rannsakning mot de av honom den 24 juni 1901 häktade personerna: Erik August Eriksson och Johan Alfred Olsson båda från Toms, den förre för mord och den senare för misshandel. Samt den 3 juli häktade Daniel Olsson i Björkberg för delaktighet i det av Erik August frövade brottet.

Åklagaren, landsfiskal Westin angav att det utav Johan Alfred Olssons begångna misshandelsbrottet varit den omedelbara anledningen till den förbrytelse varför Erik August Eriksson och Daniel Olsson blivit häktade. Han hade därför anhållit att samtliga häktade i ett sammanhang skulle rannsakas.

Erik August tilltalades för att han "natten mellan 23-24 juni 1901, med berått mod och i avsikt att döda, i Björkbergs by Loos s:n medlst ett gevärsskott berövat bondesonen Olov Vilhelm Olsson livet, likväl att han tilltalade Daniel Olsson för det han förlett Erik August att begå nämnda förbrytelse, samt att han tilltalade Johan Alfred Olsson för det han på aftonen den 23 juni i Björkberg misshandlat, dels Daniel Olsson, dels också Englas Johan Alfred Eriksson". Som stöd för sitt åtal mot Johan A. Olsson fanns en den 24 juni daterad anmälan från Englas Alfred om misshandeln mot honom. På fråga uppgav Daniel Olsson att även han anmält Johan A. Olsson till åtal.

Vid förfrågan om sina levnadsomständigheter uppgav de tilltalade:

Erik August Eriksson att han var född den 16/12 1865 i Björkberg. Son till Englas Erik Eriksson och Margareta Andersdotter. Gift med Johanna Kristina Hansdotter, sex barn 3 - 17 år. På grund av bröstsjukdom haft svårt med sin bärgning och i några år måst anlita hjälp av fattigvården. För 5 eller 6 år sedan bötfälld för olaga utskänkning av brännvin.

Daniel Olsson gemenligen kallad "Bäcksve- Daniel", uppgav sig vara född den 29/12 1852. Son till Back Olov Olsson i Björkberg och Lisa Ersdotter. Gift med Anna Stina Hammarström, sju barn 7 - 29 år. Baptist. Tidigare ej tilltalad för brott.

Johan Alfred Olsson (Sjö-Jonan). Född 21/11 1876 i Björkberg. Son till Olov Olsson och Stina Kajsa Aronsdotter i Toms. För två år sedan tagit hyra på ett fartyg som han åtföljt i tre månader. Arbetat i hamnen i Söderhamn. Dömd för misshandel och hemfridsbrott 1895 eller 96. Förra året dömd för misshandel med tre mån. fängelse. Efter fängelsetiden ånyå under berusat tillstånd begått misshandelsbrott med böter på 40 kr. och för fylleri 10 kr.

Englas Alfred hade vid den begångna misshandeln fått två revben avslagna.

Förhör med Johan Alfred Olsson

Sjö- Johan uppgav, att han jämte åtskilliga andra, däribland sin broder Olov Vilhelm och Englas Herman Eriksson i Toms, en yngre broder till Erik August, vid 1-tiden på eftermiddagen den 23 juni uppehållit sig hos Gustav Gräll i hans lägenhet i Toms. Att de förtärt en del brännvin. Men att han själv inte smakat någon sprit enär han lovat sin moder som varit orolig för sonens obändiga lynne, att icke denna dag smaka spritvaror. Att Englas Herman och Sjö-Jonan någon stund senare begivit sig till Karl Grälls lägenhet där de sammanträffat med Daniel Danielsson och Per Nordkvist som hyrde bostad hos Karl Gräll. Daniel hade då inbjudit Sjö-Johan och Nordkvist till en "fest" som påginge i en invid Daniel Olssons gård uppförd lövsal. Vid 4-5-tiden på eftermiddagen hade de ankommit dit och där sammanträffat med åtskilliga av traktens ungdom, däribland Englas Erik August, Daniel Olsson och dennes son Teofil Danielsson. Sjö-Johan hade där brutit sitt löfte att ej smaka sprit, och blivit som de flesta festdeltagarna tämligen berusad, dock inte mer än att han "gott kunde sköta sig". Att han emellertid icke kommit i gräl med någon av de övriga. Att han omkring kl. 10 på aftonen efter festen var slut, i sällskap med Daniel Olsson och Erik August begivit sig till Elias Olssons gård. Där hade Sjö-Johan bett Teofil om brännvin vilket han fick på vilkor han bara drack en sup ur flaskan. Sjö-Johan hade dock tömt hela flaskan under yttrande att det inte var stort mer än en sup. Därvid hade bråk uppstått och när Teofil med hjälp av Daniel sökt knuffa ut Sjö-Johan ur förstugan hade Sjö-Johan kastat av sig rock och väst "för att kunna slåss bättre", och därefter tilldelat Teofil en "dansk skalle" så han tumlat ut genom farstudörren ut på gården dit Daniel och Sjö-Johan under handgemäng följt efter. Och sedan Sjö-Johan tagit Daniel Olsson i kragen "och ruskat honom" hade Daniel ur fickan tagit upp en literflaska med vilken han slagit Sjö-Johan i huvudet, och att denne i gengäld tilldelat Daniel "ett par danska skallar" och därefter en spark för bröstet så att Daniel fallit till marken där han legat avsvimmad i ungefär en kvarts timme. Under denna uppståndelse hade bland andra bröderna Englas Erik August och Englas Alfred ditkommit. Sedan Sjö-Johan hälsat på några av de nytillkomna hade Englas Alfred utan någon av Sjö-Johan given anledning med"något hårt" tilldelat Sjö-Johan ett slag i huvudet varvid Sjö-Johan rusat på Englas Alfred och tilldelat denne åtskilliga slag i huvudet, först med en mindre fickflaska och därefter med en större sten som han upptagit från marken, så att Englas Alfred avsomnad fallit omkull, varefter Sjö-Johan tilldelat honom en eller ett par sparkar utan att kunna uppge var dessa sparkar träffat. Enligt

Förhör med Englas Erik August Eriksson

Enligt Erik August hade Sjö-Johan hoppat på den fallne Englas Alfred och ropat "jag skall slå ihjäl dig din djävul". Att den största upphetsning vid tillfället rått bland de närvarande på grund av Johans vilda framfart, så att man om vartannat ropat "skjut ner honom", "gå efter bössan" och dylikt. Att Erik August i förbifarten över broderns död nu beslutat att "lägga hämnden på Sjö-Johan och skjuta ihjäl honom"; att Daniel Olsson som vaknat till sans någon stund förut avlägsnat sig, att Englas Erik i sällskap med Teofil, Per Nordkvist och åtskilliga andra, begivit sig till Daniel Olssons gård för att hämta skjutvapen, att han under vägen, då man hela tiden talat om att Sjö-Johan "borde tas undan" frågat Nordkvist var denne hade sitt remingtongevär, men nu inte kunde komma ihåg vad Nordkvist hade svarat. När de komit till Daniel Olssons gård hade denne tagit fram sin hagelbössa och tre patroner och räckt till Erik August som anmärkte att "den bössan var för dålig". Daniel hade då yttrat "skjut du nog fan tar bössan". Erik August ville ej använda bössan utan frågade då Per Nordkvist om han kunde få låna hans remingtongevär. Nordkvist svar var:"det vet jag ej om du får," varvid Erik August häftigt frågat:"var hänger bössan", vartill Nordkvist svarat" den hänger i stugan på väggen" Erik August säger"då går jag dit och tar den" Han begav sig så till Karl Grälls lägenhet där Nordkvist bodde med sin Hu Elida Eriksson, syster till Erik August. Erik August förklarar att Sjö-Johan slagit ihjäl Alfred varvid Elida blivit mycket upprörd och brast i gråt. Erik August hade sagt till systern,"ta hit bössan jag vill skjuta ihjäl Sjö-Jonan" När systern svarat,"nej det får du inte" hade han ryckt ner bössan från väggen och börjat i Nordkvists gömmor leta efter patroner. När han inte fann några hade han sagt till Elida,"ta hit patronerna" varvid hon tagit fram två patroner och gett honom. Detta skulle ha skett vid 12-tiden på natten. Han hade sedan gått gent över en äng mot David Olssons gård för att finna Sjö-Johan och döda denne. Efter några minuter får han se Johan tydligen på väg mot hemmet och gående på stora vägen. Trots att det var ganska skumt igenkände han Johan därpå att denne icke haft rock eller väst, utan på överkroppen en vit skjorta. Han hade nu för att icke synas dragit sig undan bakom några buskar och i avsikt att skjuta ihjäl Sjö-Johan,"tagit korn på det vita". Att han som var en skicklig skytt och många gånger skjutit med remingtongevär, då första skottet som bommat, efter vad han i betraktande av det korta hållet förmodat gått för högt, laddat om, och fortfarande i uppsåt att döda siktat något lägre än förut

alltjämt"med det vita"till mål, och därpå avlossat ännu ett skott. att han alltsedan han i Elias Olssons gård beslutat att döda Johan intill dess han avlossat det andra skottet icke vikit från sin föresats att bringa Johan om livet. Att han icke haft en aning om och i skymningen mellan träden icke heller kunnat se att Olov Vilhelm gått i sin broders sällskap, vadan han då han sett Sjö-Johan springande avlägsna sig från platsen förmodat, att även andra gången skjutit bom, att han därefter håller sig i småskogen för icke synas med geväret i hand begivit sig till Tomas Anderssons gård där han sammanträffat med några personer och berättat att Sjö-Johan slagit ihjäl Englas Alfred, att ingen frågat vartill han använt bössan, att han efter några minuter gått därifrån till Nordkvists bostad, där han återlämnat geväret till sin syster utan att berätta att han sökt skjuta ihjäl Sjö-Johan, och utan att hon frågat honom om han gjort bruk av geväret. Att han därefter gått till Daniel Olssons gård där han sammanträffat med Daniel och dennes söner, att inte heller någon av dem frågat honom om han gjort något försök att skjuta Sjö-Johan. Att han därefter gått och lagt sig att sova, och vaknat vid 8-9 tiden på morgonen och då erfarit att Englas Alfred vore vid liv och att Olov Vilhelm funnits död på vägen, Att han nu förstått, att ingen annan än han kunde vara banemannen men inte för någon yppat något härom, att han fortast möjligt underrättar sin fader Englas Erik Ersson om vad som hänt och be honom telefonera om saken till länsmanskontoret, men dock icke angivit sig själv då han funnit "det allt för svårt", samt att han förstått, att byfolket trott honom om gärningen, oaktat ingen antytt något därom till honom.

På särskilda frågor till Erik August tillade han att då han beslutat sig för att döda Johan Olsson icke trott att det kunde bli "så strängt straff" då Johan som han antagit hade slagit ihjäl Englas Alfred. Att han icke skulle ha skjutit om han kunnat ana att Olov Vilhelm varit i Johans sällskap, att han mellan de båda skotten icke hört några rop från bröderna Olsson eller efter det andra skottet, Johans rop "nu har ni skjutit Olle bror", samt att det vore riktigt sanning att han icke, då han återlämnade geväret till sin syster, för henne omtalat sitt försök att skjuta Sjö-Johan, ävensom att hon icke frågat härom.

Vid ett tidigare förhör som åklagaren hållit med Erik August den 24 juni hade denne nekat till att ha skjutit Olov Vilhelm, men sedan åklagaren meddelat att han funnit vapnet varmed brottet förövats, avlagt fullständig bekännelse. Vid första förhöret hade han sagt sig först vid avlossandet av andra skottet haft för avsikt att döda.

Förhör med Daniel Olsson

Daniel Olsson berättade hur han blivit nerslagen av Johan Olsson men efter en stund kvicknat till och gått hem. Ungefär en kvart efter hemkomsten hade Elias Olssons söner kommit springande och med en mun skrikit att Sjö-Johan slagit ihjäl Englas Alfred. Efter ytterligare en stund kom Erik August m.fl. och bekräftade samma sak. Erik August hade bett att få låna Daniels bössa för att skjuta ihjäl Sjö-Johan. Daniel hade inte velat låna ut bössan för att skjuta Johan, utan endast ta den för att försvara sig själv och andra för Johans vilda framfart, om de blev hotade. Upphetsningen var stor bland de närvarande och många menade Att Sjö-Johan "borde tagas undan" varvid Teofil Danielsson utropat; "vill ingen annan skjuta honom så gör jag det". Efter det att Erik August gått för att hämta Nordkvists gevär hade Teofil Danielsson skjutit två skott i luften för att skrämma Olov Vilhelm och Johan när dessa passerade förbi Daniel Olssons gård. Då skall Sjö-Johan ha ropat upp till gården "jag skall komma igen vid fem tiden på morgonen, då skall det snart finnas flera lik i Björkberg", varefter bröderna fortsatt vägen framåt mot Gustav Grälls lägenhet. Daniel Olsson hade efter ungefär fem min. hört två skott och strax därefter Sjö-Johan ropa "nu har ni skjutit Olle bror". Att Elias Olsson en stund senare berättat att Olov Vilhelm låg död på vägen. När Erik August ungefär 30 min. senare kommit till Daniel Olssons gård visste alla vad som hänt och misstänkte Erik August för att vara gärningsmannen, men ingen vid tillfället frågat vad Erik August haft för sig.

Åklagaren menade att Johan Olsson genom sitt övermod och sin våldsamhet gjort sig så hatad i orten, och åklagaren hade anledning förmoda hans död redan före ifrågavarande dag varit "ett önskemål" för åtskilliga i trakten. Hans framfart den 23 juni hade rågat måttet och kommit tankarna på att bringa honom om livet att omsätta sig i en våldsdöd som av misstag drabbat annan person. Englas Erik August som haft anledning förmoda Johan berövat hans broder livet hade förty varit varit den närmaste att utföra vad mähända redan förut varit beslutat. Åklagaren hade ännu inte kunnat finna full klarhet i denna del, men ville vid ett kommande rannsakningstillfälle söka åstadkomma utredning här uti.

Länsmannen Axel Westin i Loos uppgav på av Rättens ordförande given anledning, att Englas Erik August i allmänhet och särskilt under senare år fört ett stilla och arbetssamt liv. Visserligen hade sjuklighet gjort att han en tid nödgats anlita fattigvårdens hjälp, men han hade dock efter måttet av sina svaga kroppskrafter ärligt strävat att försörja sig och de sina. Så hade han utan någons hjälp uppbrutit

och odlat en mindre skogsbacke, och det skulle"förvåna en var" att se vilket arbete han här nedlagt.

I anledning härav antecknades att Erik August under rannsakningen visat sig lugn och behärskad och att det icke iakttagits något som kunde föranleda till det antagandet, att Erik August icke nu vore vid sina sinnens fulla bruk.

Härefter och sedan de tilltalade sagt sig önska"slut i målet" avsades efter enskild övarläggning följande.

Beslut.

Med bifall till åklagarens därom framställda begäran uppskjuter Rätten ransakningen till Tisdagen den 30 juli Kl. 11^{00} f.m, då Johan Olsson, Erik August Eriksson och Daniel Olsson, vilka skola i häkte förbliva komma att inför Häradsrätten inställas.

Vid nästa ransakning den 30 juli hade T.f. länsman Emil Westin anmält att han för delaktighet i Englas Erik Augusts brott häktat Elida Kristina Nordkvist i Björkberg.

Elida född den 24 dec 1875. Gift 1899 med Per Nordkvist. 2 barn 3 - 6 år. Syster med Erik August.

Förhör med Elida Nordkvist.

Elida uppgav att hon då Erik August kommit till hennes bostad befunnit sig i förstugan, att Erik August genast vid sin ankomst omtalat att "Alfred vore död" att hon däremot icke hört honom säga att Sjö-Johan slagit ihjäl Alfred, att Erik August omedelbart sprungit in i stugan och tagit ner Nordkvists gevär som hängt på väggen i rummet, att Elida som av Per Andersson vilken befunnit sig hos henne hört talas om det bråk och slagsmål som förut ägt rum och därför funderat, om Erik August skulle ha geväret för att skjuta någon med, bett Erik August att icke taga geväret, att Erik August då svarat,"tyst Elida, jag gör intet farligt" Att Elida ännu en gång uppmanat honom att icke taga geväret samt bett honom att i stället hjälpa henne och hennes barn att komma ifrån bostaden ut i skogen där Elida tänkte gömma sig o barnen, enär hon fruktat för sin säkerhet i hemmet i fall någon följde efter Erik August. Karl Gräll hade då kommit till och fattat geväret för att ta det ifrån Erik August. Därvid hade Elida för att bistå Karl Gräll tagit tag i broderns rock. Erik August hade då yttrat; "om ni inte släpper skall jag skjuta" Att Gräll då avstått från att försöka ta geväret. Erik August uppmanade Elida att "tag hit patroner" var till Elida svarat, "det finns inga". Han hade dock fört fram Elida till ett skåp varvid hon framtagit två

patroner som hon lämnat honom. Hon uppgav att Erik August inte tvingat eller hotat henne eller använt något våld emot henne, men att hon varit rädd till följd av det yttrande han fällt. Att han hon först efter det hon utlämnat patronerna hört Gräll säga att hon icke finge lämna några patroner till Erik August. Erik August hade omedelbart som han fått ammunitionen lämnat Nordkvists bostad. Därefter sökte Elida skydd hos Grälls men ej blev insläppt, att hon maktlös segnat ner utanför dörren till Grälls rum. Att hon blivit så förskrämd över meddelandet om Alfreds död att hon inte visste vad hon gjorde, men efteråt ångrat att hon lämnat ut patronerna,

Förhör med Elias Olsson.

Elias Olsson berättade hur den nerslagne och medvetslöse Englas Alfred Eriksson så småningom hade kvicknat till så han kunde krypa in i skogen och gömma sig. Sedan hade han kommit till Elias Olssons gård där Elias uppmanat Alfred att lämna platsen. Sjö-Johan hade då fått syn på Alfred och yttrat samtidigt som han tog upp en stor sten,"vad fan lever du din ängel". Olov Vilhelm hade tagit ifrån honom stenen och Elias fasthållit honom tills Englas Alfred kommit undan

Evald Olsson sade sig inte ha något att i detta mål vittna om, men tillade vid fråga från åklagaren att han visste innebyggarna i Toms by för några år sedan skaffat sig vapen för att skydda sig emot Sjö-Johan, som allmänt vore känd såsom bråkig och svår att handskas med, samt att han bland innebyggarna i Johans hembygd hört talas om att Sjö-Johan borde tagas av daga.

Per Erik Persson uppgav på särskild förfrågan av åklagaren,att Sjö-Johan efter vad han hade sig bekant vore illa känd och fruktad av innebyggarna i trakten. Att Johan i nyktert tillstånd "var bra" men eljest "svår" och fallen för bråk och slagsmål, samt hört sägas att Johan och Olov Vilhelm"skulle undan, för att det skulle bli frid i byn",

Vad beträffar Erik August Eriksson, Daniel Olsson och Elida Nordkvist hade åklagaren icke kunnat vinna någon fast övertygelse om deras sinnesbeskaffenhet vid begående av de brott, för vilka de tilltalades, utan överlämnade åklagaren bedömmandet till Härads Rätten. Dock hölle åklagaren troligt, att samtliga till följd av den allmänna villervallan och förskräckelsen som varit vid mindre klar sinnesförfattning. Vad angick Elida Nordkvist, ansåg åklagaren att innebyggarna i Toms o Björkberg önskan, att Johan och Olov Vilhelm skulle tagas av daga icke inverkat på henne. Ej heller syntes det

åklagaren troligt, att Elida uppbragt genom vad Erik August för henne berättat om broderns död, i vredesmod utlämnat de patroner, varav Erik August sedermera begagnat sig. Fastmera höll åklagaren före att genom underrättelsen om broderns död Elida blivit så uppskakad, att hennes omdömesförmåga i hög grad nedsats, varför hon, då dessutom Erik August förklarat, "att det icke vore farligt", utan att göra reda för sig, vad hon gjorde, till brodern överlämnade patronerna i fråga.

På grund av vad i målet förekommit yrkade emellertid åklagaren ansvar dels å Erik August Eriksson för mord, dels å Daniel Olsson och Elida Nordkvist för delaktighet i Erik August Erikssons brott enligt de lagrum som Härads Rätten funne tillämpliga dels ock slutligen å Johan Alfred Olsson för de misshandelsbrott, han låtit komma sig till last.

U t s l a g.

Enär genom Erik August Erikssons eget erkännande och vad övrigt i målet förekommit är lagligen styrkt, att Erik August natten mellan 23-24 juni efter det hans broder Johan Alfred Eriksson å Elias Olssons gård i Björkbergs by av Johan Alfred Olsson misshandlats så, att Erik August bibragts den tro att brodern av den övergångna misshandeln ljutit döden, fattat uppsåt att bringa bemälde Johan Alfr. Olsson om livet och för sådant ändamål i sin svågers Per Nordkvists bostad i Karl Grälls gård i Björkbergs by förskaffat sig ett remingtongevär jämte två patroner, att Erik August omedelbart därefter i avsikt att sätta i verket sitt uppsåt att taga Sjö-Johan av daga, begivit sig i riktning emot Daniel Olssons gård, samt efter några minuters gång varseblivit Johan Alfred Olsson gående på landsvägen genom Björkbergs by på ett avstånd från den plats, där Erik August befinner sig, av 170 - 180 meter, att Erik August nu i avsikt att döda Johan siktat på denna och avlossat ett skott, att då emellertid skottet icke träffat, Erik August fullföljande sitt uppsåt, avlossat ännu ett skott, vilket likväl, efter vad sedermera utrönts icke träffat Johan men dennes broder Olov Vilhelm vilken utan att Erik August — i följd därav, att marken emellan den plats, där han befunnit sig, och omförmälda landsväg varit tätt bevaxt med buskar — varseblivit det, medföljt Sjö-Johan, samt att Olov Vilhelm enligt en av e. provinsialläkare Viktor Söderström efter av honom verkställd obduktion av given attest, genom det skott, varav han träffats omedelbart ljutit döden, ty och som Erik August sålunda är försvunnen(?) att hava med berått mod i uppsåt att döda emot Sjö-Johan avskjutit tvenne skott därvid endast genom omständigheter som varit av Erikssons vilja oberoende fullbordar det av brottet förhindrats, samt Erik August på grund

av vad i målet förekommit icke kan anses hava haft uppsåt att döda eller ens skada Olov Vilhelm, men Erik August genom oförsiktighet vållat Olov Vilhelms död, alltså och då stadgandet i 14 kap. 42§ Strafflagen i betraktande av de däri använda ordalag icke kan anses tillämpligt vid mord, prövar Härads Rätten rättvist, jämligt 14 kap. 2,9 och 46§ Strafflagen döma Erik August Eriksson att för försök till mord på Johan Alfred Olsson hållas till straffarbete i 6 år o 6 månader och vara medborgerligt förtroende förlustig, intill dess 4 år förflutit, från det Eriksson efter utståndet straff frigivits, samt att för vållande till Olov Vilhelms död hållas till fängelse i 6 månader, och skall Eriksson således för båda dessa brott i en bot hållas till straffarbete i 6 år och 9 månader och vara medborgerligt förtroende förlustig intill dess 4 år förflutit från det Eriksson efter utståndet straff blivit frigiven.

Vad därefter vidkommer åtalet mot Daniel Olsson så ock då genom Olssons eget erkännande och vad övrigt i målet framkommit är utrönt, att sedan Erik August vid förutnämnda tid infunnit sig i Daniel Olssons bostad och begärt att av Daniel få låna ett gevär för att skjuta Johan Olsson, Daniel Olsson framtagit en hagelbössa och överlämnat densamma till Erik August samt, då den sistnämnda anmärkt, att bössan vore "dålig" yttrat; "skjut du, nog fan duger bössan", ty ock som oaktat Erik August icke vid förövandet av ovanförmälda brott begagnat sig av det skjutvapnet Daniel erbjudit honom, Daniel likväl såväl därigenom att han ställt sitt gevär till Erik Augusts förfogande, var ock genom ovan anmärkta yttrande måste anses hava uppmuntrat Erik August i dennes förehvande och således främjat Erikssons brott, prövar Härads Rätten jämlikt 3 kap. 4§ strafflagen jämförd med 14 kap. 2§ samma lag, rättvist döma Daniel Olsson att för vad han låtit komma sig till last hållas till fängelse i fyra månader.

Beträffande härefter yrkandet om ansvar å Elida Nordkvist, så ock då Elida frivilligt inför Härads Rätten erkänt, att hon natten emellan 23-24 juni sedan hennes broder, förut bemälde Erik August Eriksson infunnit sig i hennes bostad och bemäktigat sig ett Elidas man tillhörigt remingtongevär, på Erik Augusts begäran ehuru hon fruktat att Erik August ämnade efter erhållandet av vapen och amuunition söka skjuta någon av de personer, med vilka han under natten varit tillsammans, till honom utlämnat tvenne skarpladdade patroner, av vilka Eriksson vid förövande av förut berörda brott sig begagnat, alltså och då Elida genom sagda förfarande främjat utförandet av Erikssons brott, pröva Härads Rätten jämlikt 3 kap. 4§ strafflagen jämförd med 14 kap. 2§ samma lag, rättvist döma Elida att för den del hon tagit i av Erikssons förövade brott, hållas till fängelse i två månader.

Vidkommande åter åtalet emot Johan Alfred Olsson så ock då genom Olssons erkännande och vad övrigt i målet förekommit är utrett att J.A. Olsson å förutnämnde Elias Olssons gård, efter att hava råkat i slagsmål med ovannämnde Daniel Olsson, dels tilldelat denne ett par s.k. danska skallar dels ock sparkat honom för bröstet, så att han svimmat av och först efter ungefär en fjärdedels timma återkommit till medvetande, att Johan Olsson därpå tilldelat Englas Johan Alfred Eriksson upprepade slag i huvudet först med en mindre glasflaska och därefter med en större sten, så Englas Alfred avsvimmad fallit till marken, att Johan Olsson därpå ytterligare misshandlat Englas Alfred så att denne genom den honom övergångna misshandeln skadats på så sätt som e. provisialläkaren V. Söderström den 23 juli utfärdat intyg utvisar, alltså ock då Englas Alfred icke av våldet erhållit framtida men, prövar Härads Rätten jämlikt 14 kap. 12 och 13 § strafflagen, rättvist döma Johan Alfred Olsson dels för misshandeln å Daniel Olsson att hållas till fängelse i 4 månader, dels ock för våldet å Englas Alfred Eriksson att undergå straffarbete i 1 år och 6 månader skolande Johan Olsson således för båda dessa förbrytelser hållas till straffarbete i 1 år och 8 månader.

Slutligen förklarar Härads Rätten som förordnar, att Daniel Olsson och Elida Nordkvist genast skola på fri fot försättas, ej mindre att Erik August Eriksson, Daniel Olsson, Elida Nordkvist och Johan Alfred Olsson vilken gälda gitter, skola gottgöra statsverket till i målet såsom vittnen och upplysningsvis hörda personer förskjutna ersättningar, än även att de tre förstnämnda, vilken gälda förmår skola ersätta kostnaderna för rättsmedicinsk undersökning av Olov Vilhelm Olssons döda kropp.

Emil och Axel Westin var bröder den ene landsfiskal, den andre tillförordnad landsfiskal

För Johan Alfred Olsson användes inte
Namnet Sjö. Johan ~~Olsson~~ i protokollet. Namnet Englas förekom endast på Erik Eriksson i Töms.